

Denmark

Director of Public Prosecution v. Glistrup

October 13, 2000

Summary of Decision

Dom 1.2.1. • Højesterets dom af 23. august 2000 (U 2000.2234H) • Hæfte i 7 dage betinget
Overtrædelse af straffelovens § 266 b, stk. 2, jf. stk. 1. Tiltalte, der i 1972 stiftede et politisk parti, og i flere perioder havde været medlem af Folketinget, fremkom under en direkte tv-udsendelse, hvorunder der var mulighed for at ringe og stille spørgsmål til deltagerne, med flere udtalelser, herunder: "....man har slet ikke fortalt, hvad muhamedanismen er for en verdensforbrydelse" og "....om hvem enhver, der har studeret muhamedanismen, ved, at de kun er her for at indsmigre sig, indtil de er stærke nok til at henrette os. De skal ud, for det er i den grad en fare, at f.eks. hende der ringede, hendes børnebørn ville ganske givet blive dræbt af muhamedanerne, hvis vi ikke udrydder muhamedanerne i Danmark." Tiltale blev både i byretten og i landsretten dømt for overtrædelse af straffelovens § 266 b, stk. 2, jf. stk. 1. Højesteret fandt ligesom byretten og landsretten, at tiltalte gennem sine udtalelser havde lagt alle her i landet boende muslimer for had på grund af deres tro og oprindelse, og at udtalelserne således havde været groft forhånende og nedværdigende over for denne befolkningsgruppe. Udtalelserne kunne ikke legitimeres af de grunde, som tiltalte havde påberåbt sig, og da hensynet til den særligt vidtgående ytringsfrihed for politikere om kontroversielle samfundsanliggender ikke kunne begrunde straffrihed, tiltrådte Højesteret, at tiltalte havde realiseret gerningsindholdet i straffelovens § 266 b, stk. 1. Tiltalte blev derimod frifundet for overtrædelse af straffelovens § 266 b, stk. 2, allerede fordi anklageskriftet med hensyn til denne del af tiltalen ikke opfyldte kravene i retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 3